

عنوان مقاله:

فضای سبز شهری، سلامت عمومی و عدالت زیستمحیطی نمونه موردی: شهر هانگژو، چین

محل انتشار:

فصلنامه معماری سبز، دوره 7، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

سجاد میری - کارشناس ارشد معماری

خلاصه مقاله:

فضای سبز شهری، مانند پارک ها، جنگل ها، پشت بام های سبز، باغ های عمومی، خدمات اکوسیستم متفاوتی را فراهم می کند. فضای سبز همچنین فعالیت های فیزیکی، سلامتی روانی و سلامت عمومی در ساکنان شهری را فراهم می کند. مطالعات نشان می دهند که توزیع فضاهای سبز معمولا بیشتر موجب منفعت گروه های خاصی از شهروندان می شود. دسترسی به فضای سبز از اینرو به عنوان یکی از موضوعات عدالت اجتماعی مطرح می شود. به عنوان نمونه موردی برنامه های راهبردی مشابه نیز در شهرهای چین مورد استفاده قرار گرفته است که کنترل دولتی بیشتری در تامین زمین در این کشور در نظر گرفته شده است اما انگیزش های بازاری مشابه برای سبز سازی محیط شهری در نظر گرفته شده است. اما در هر دو زمینه، برنامه های راهبردی سبز سازی شهری ممکن است متناقض باشد: درحالی که معیار جدید فضای سبز برای مشکلات موضوعات عدالت زیست محیطی، می توانند جذابیت شهری و سلامت زیست محیطی را ایجاد کرده و همچنین ممکن است هزینه های مسکن سازی و ارزش مالکیت را نیز افزایش دهد. در نهایت، این موضوع می تواند موجب به نوسازی و جابجایی در بسیاری از سکونت گاه ها در مکان هایی شود که برنامه های سبز سازی فضای شهری در آنجا اجرا شده اند. از اینرو باید بر روی برنامه های راهبردی فضای سبز شهری متمرکز شوند که به اندازه کافی فضای سبز ایجاد کرده و از این رو بتواند به صورت شفاف از پایداری های اجتماعی و زیست محیطی پشتیبانی کند.

کلمات کلیدی:

فضای سبز شهری، سلامتی انسان، عدالت زیستمحیطی، استراتژی های برنامه ریزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1485238>

